

BIJLAGE XIII

Nota van het evaluatieteam met betrekking tot bepaalde opmerkingen

De meeste opmerkingen zijn verwerkt in deze eindversie van het rapport. Toch lijken enkele verduidelijkingen noodzakelijk.

1. Met betrekking tot de methodologie.

- De Commissie Vrouwen en Ontwikkeling houdt niet van de methodologie, die volgens de Commissie niet aangepast was aan een adviescommissie. Maar de methodologie is wel goedgekeurd door de stuurgroep, waar de Commissie deel van uitmaakt (vertegenwoordigd door verschillende leden).

- Vervolgens heeft de CVO er nadrukkelijk op gewezen dat het belangrijk is om meer de processen dan de resultaten te evalueren. Wij denken inderdaad dat de Commissie een bijzondere plaats inneemt in het institutionele landschap van de ontwikkelingssamenwerking: zij is geen administratie en evenmin een organisatie van de civiele samenleving, maar wel een commissie voor advies en raadgeving; in die zin moet zij niet enkel worden geëvalueerd met het oog op haar activiteiten en de processen, maar ook met oog voor de resultaten die zij verwerft door haar vermogen om te beïnvloeden, om haar standpunten te laten horen en om nuttig te zijn bij het verbeteren van het genderbeleid in de ontwikkelingssamenwerking.

In haar opmerkingen stelt de Commissie zich voor als een 'adviescommissie' (en stelt zij dat een model met resultaten en doelgroepen niet relevant is voor een adviescommissie). Maar tijdens de periode 2005-2009 heeft de Commissie niet enkel de rol gespeeld van een adviescommissie, maar heeft de Commissie ook gesensibiliseerd, aan advocacy gedaan, enz. Wij hebben ook die resultaten geanalyseerd en niet enkel de resultaten die de Commissie heeft behaald als adviescommissie.

2. Met betrekking tot de verschillende interpretaties van de gebruikte termen.

Afhankelijk van de gesprekspartners zijn bepaalde termen op een andere manier begrepen. Wij hopen dat we die in de eindversie hebben verduidelijkt. Om misverstanden te vermijden, geven we hier nog eens de cruciale termen die op verschillende wijze waren geïnterpreteerd:

- *hoofdtaken, rollen, mandaat*: het KB vermeldt NIET wat het mandaat is van de CVO, maar geeft haar vier hoofdtaken; in het KB wordt hoofdtaak veeleer begrepen als door de CVO 'uit te voeren taak' dan als bestaansreden of mandaat van de CVO; in het rapport hebben wij ons gehouden aan de terminologie van het koninklijk besluit wanneer wij de term hoofdtaak hebben gebruikt. Om die reden hebben wij wanneer er sprake is van de verschillende functies van de CVO – van haar 'missie' – veeleer de term 'rol' gebruikt.

- *advocacy* is ook een bron van misverstanden en verschillende interpretaties afhankelijk van de verschillende gesprekspartners; voor sommigen is deze term de scherpe kritiek van strijdvaardige actievoerders en drukkingsgroepen en voor anderen is het een met argumenten omklede uiteenzetting. Het is niet in de eerste maar wel degelijk in de tweede betekenis, als argumentatie gericht tot haar doelpubliek in een constructieve dialoog, dat wij menen dat advocacy een van de rollen van de CVO vormt.

- *opvolging van de uitvoering*: de term *opvolging* wordt niet begrepen in de betekenis van verifiëren en controleren, maar als een externe kijk die zijn mening geeft; wat betreft de *uitvoering*, is het niet de bedoeling dat de CVO het genderbeleid van de Belgische OS uitvoert, noch dat zij instaat voor de

monitoring van de uitvoering, maar dat zij erop toeziet dat die opvolging wel degelijk bestaat en resultaat oplevert.

- *bewaking, waakhond*: het komt erop aan tegelijk waarnemer, deskundige en raadgever te zijn om “bij te dragen tot een grotere gelijkheid tussen vrouwen en mannen in het kader van het Belgische ontwikkelingsbeleid” (KB), te wijzen op de acties die moeten worden gevoerd, te herinneren aan de verbintenissen en haar gesprekspartners uit de doelgroepen te waarschuwen voor hun gebreken en risico’s, de verspreiding van hun goede praktijken te ondersteunen, enz.

3. Met betrekking tot de eventuele herziening van het huidige kader en het statuut van de CVO.

Er zijn twee standpunten bij de betrokken actoren: sommigen dringen aan op een wijziging van het huidige kader en het statuut van de CVO, terwijl de meerderheid van de CVO een status-quo zou willen behouden (niets veranderen aan het statuut en de werkwijzen, maar wel het secretariaat verbeteren en de toegang tot middelen vergemakkelijken).

Wij hebben nog een ander standpunt (zie de aanbevelingen); wij pleiten tegelijk voor:

- een striktere visie met betrekking tot de hoofdtaken (in de zin van ‘uit te voeren taken’) en een beperking van de rollen van de CVO, vooral om versnippering en verwarring van de rollen te vermijden;

- en anderzijds een uitbreiding van het werkingsterrein van de CVO: geen uitbreiding ten opzichte van het koninklijk besluit dat al een ruimer werkveld voorziet, maar ten opzichte van het terrein dat de CVO momenteel bestrijkt. Tot vandaag heeft de CVO zich immers vooral gericht op de activiteiten van de minister en de DGD (het uitstippelen van het ontwikkelingsbeleid en de globale programmering van acties), waarbij resultaten werden verkregen op het vlak van teksten en sensibilisering van de DGD; de CVO kan nu verder gaan en meer aandacht hebben voor de uitvoering en het verwerven van concrete resultaten op het terrein door de Belgische OS.

4. Met betrekking tot de verankering bij het directiecomité.

De verankering op het niveau van het directiecomité – of op een gelijkwaardig hoog niveau – naar het voorbeeld van de positie van de evaluatiedienst, lijkt ons de voorkeur te genieten; dit zal de CVO de mogelijkheid bieden tot een meer externe kijk, vooral ten opzichte van de DGD, om afstand te nemen zonder systematisch verbonden te zijn met één enkele organisatie (de DGD); het is niet onmogelijk om dit te verzoenen met rechtstreekse betrekkingen met haar doelpubliek: de DGD (tot nu toe) en in de toekomst ook de partners van de DGD die bevoegd zijn voor de uitvoering.

5. Met betrekking tot een globale evaluatie van het genderbeleid van de Belgische OS en van de resultaten ervan.

Uit de opmerkingen van alle verschillende betrokken actoren blijkt dat zij instemmen met de aanbeveling voor een algemene, globale evaluatie van het beleid voor gendergelijkheid van de Belgische ontwikkelingssamenwerking en van de uitvoering ervan, die ook de rolverdeling¹ tussen de DGD, de BTC, de overige talrijke en indirecte partners van de DGD en de CVO zou onderzoeken en verduidelijken.

Brussel, juli 2011

¹ Dit vormt ook een beperking die wordt vermeld aan het begin van het rapport: omdat deze evaluatie zich beperkt tot de evaluatie van de CVO en geen rekening houdt met de bijdrage van de andere actoren, is het moeilijk om na te gaan welke de belangrijkste meerwaarde en de prioritaire rol van de CVO is, zonder ook de bijdrage en de rollen van de andere actoren op het vlak van G&O te kennen.